

פסחים דף סא

רקע
4 עבודות :

1. שחיטה
2. קבלת הדם סכלי שרת
3. הולכת הדם בכלי אל המזבח
4. זריקת הדם על המזבח

פסולי מחשבה בקרבנות

1. שלא לשמה (שינוי קודש)
2. שלא לשם בעליו (שינוי בעלים)
3. חוץ לזמנו
4. חוץ למקומו

פסולי מחשבה בקרבן הפסח בלבד :

1. שלא לאוכליו
2. שלא למנויו

שאלה : פסח ששחטו בשאר ימות השנה בשינוי בעלים, מהו?

שינוי בעלים כשינוי קודש דמי, ומכשיר ליה או לא?

אמר רב פפא : אמריתא לשמעתא קמיה דרבא :

הואיל ושינוי קודש פוסלו בזמנו } מה שינוי קודש שפוסלו בזמנו - מכשירו לאחר זמנו
ושינוי בעלים פוסלו בזמנו. } אף שינוי בעלים שפוסלו בזמנו - מכשירו לאחר זמנו.

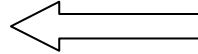
ואמר לי (רבא) : לא!

אם אמרת בשינוי קודש –

1. שכן פסולו בגופו,
2. וישנו בארבע עבודות,
3. וישנו לאחר מיתה,
4. וישנו בצבור כביחיד.

תאמר בשינוי בעלים –

1. דאין פסולו בגופו,
2. ואינו בארבע עבודות,
3. ואינו לאחר מיתה,
4. ואינו בצבור כביחיד.

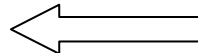
צמצום הרשימה של רבא :

אם אמרת בשינוי קודש –

1. וישנו בארבע עבודות,
2. וישנו בצבור כביחיד.
(כי אין פסולו בגופו)

תאמר בשינוי בעלים –

1. ואינו בארבע עבודות,
2. ואינו בצבור כביחיד.
(כי ישנו לאחר מיתה)

שמות פרק יב

(א) ואם ימעט הכית מהית משה וזקה הוא ושכנו הקריב אל כיתו כמכסת עפשת איש זפי' אכלו תכסו על השפה... (ו) והיה זכס למשמרת עב ארכעה עפר יום זחקה הפה ושחטו אתו כל קהץ עבת 'שראז'...

שלא למנויו מנהני מילי?

דתנו רבנן : (שמות יב) **כמכסת מלמד שאין הפסח נשחט אלא למנויו. יכול שחטו שלא למנויו יהא כעובר על המצוה וכשר - תלמוד לומר כמכסת תכסו, הכתוב שנה עליו לעכב.**

שלא לאוכליו מנא לן? אמר קרא : (שמות יב) **איש זפי' אכלו תכסו** - איתקש אוכלין למנויו.

שחטו למולין על מנת שיתכפרו בו ערלים בזריקה

ההלכה	רב חסדא	רבה
נימוק	יש מחשבת ערלים בזריקה	אין מחשבת ערלים בזריקה
המקור לנימוק	<p>דתניא: יכול יפסול בני חבורה הבאין עמו, ודין הוא: הואיל וערלה פוסלת, וטומאה פוסלת. מה טומאה - לא עשה בה מקצת טומאה ככל טומאה, אף ערלה - לא עשה בה מקצת ערלה ככל ערלה.</p> <p>או כלך לדרך זו: הואיל וערלה פוסלת וזמן פוסל, מה זמן - עשה בה מקצת זמן ככל זמן, אף ערלה - עשה בה מקצת ערלה ככל ערלה.</p> <p>נראה למי דומה? דנין דבר שאינו נוהג בכל הזבחים מדבר שאינו נוהג בכל הזבחים, ואל יוכיח זמן - שנוהג בכל הזבחים.</p> <p>או כלך לדרך זו: דנין דבר שלא הותר מכללו מדבר שלא הותר מכללו, ואל תוכיח טומאה שהותרה מכללה</p> <p style="text-align: center;">תלמוד לומר (שמות יב) זאת</p>	
קושיית רב אשי על הבנות שתי דעות אלו של רבה ורב חסדא	<p>ממאי דהאי וכי ערף כולה משמע? דילמא האי וכי ערף משמע כל דהו ערלה, כתב רחמנא זאת - דעד דאיכא כולה ערלה לא פסלה, לא שנא בשחיטה ולא שנא בזריקה!</p>	
	<p>אדרבה, לאידך גיסא: תלמוד לומר וכי ערף - כולה ערלה פסלה, מקצתה לא פסלה. אבל זריקה - אפילו מקצתה נמי פסלה.</p> <p>וכי תימא: הוא הדין לזריקה, דעד דאיכא כולה ערלה לא פסלה - תלמוד לומר זאת.</p> <p>שחיטה הוא דמקצתה לא פסלה, אבל זריקה - אפילו מקצתה פסלה.</p> <p>וכי תימא: ומאי חומריה דזריקה? - דלא מקבע פיגול אלא בזריקה</p>	<p>מאי זאת? אילימא דכולה ערלה פסלה, מקצתה לא פסלה - האי מוכז ערף נפקא. אלא לאו הכי קתני: תלמוד לומר וכי ערף - כולה ערלה פסלה, מקצתה לא פסלה.</p> <p>וכי תימא הוא הדין לזריקה, דכולה ערלה מיהא פסלה - תלמוד לומר זאת -</p> <p>בשחיטה הוא דכולה ערלה מיהא פסלה, אבל זריקה - אפילו כולה ערלה נמי לא פסלה.</p> <p>וכי תימא מאי קולא דזריקה? - דאין מחשבת אוכלין בזריקה</p>